

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9410 af 15/12/2000 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-49-00 om driftsudgifter - batteripakke - Braille Lite - udtømmende bestemmelse - hjælpemidler

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350078-00

Ankestyrelsens principafgørelse C-49-00 om driftsudgifter - batteripakke - Braille Lite - udtømmende bestemmelse - hjælpemidler

Resume:

Ankestyrelsen fandt at hjælpemiddelreglerne er udtømmende i forhold til, hvilke driftsudgifter, der kan ydes hjælp til. Ankestyrelsen ændrede således en nævnsafgørelse, hvorefter der var bevilget støtte til en batteripakke til en Braille Lite.

Ankestyrelsen lagde vægt på ordlyden af bekendtgørelsen, hvorefter der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, f.eks. til drift, rengøring eller vedligeholdelse. Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at der i bekendtgørelsen er nævnt driftsudgifter, der undtagelsesvis kan ydes hjælp til. *)

Kassation:

Principafgørelsen er afløst af en nyere afgørelse

Kassationsdato:

24-07-2012

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000 - § 97

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 52 af 5. marts 1998 om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning m.v. (Lov om social service) - pkt. 33, kapitel 5

Note:

Afløst af C-16-04

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en ansøgning om støtte til betaling af udskiftning af en batteripakke til en Braille Lite, som ansøgeren havde fået bevilget i 1996. Prisen var 950 kr. eksklusiv moms, dertil skulle lægges 200 kr. for § arbejdstime til udskiftning hos forhandleren.

Amtskommunen gav afslag på ansøgningen og begrundede afgørelsen med, at det af vejledningen til loven fremgår, at der ikke ydes støtte til almindelige batterier til hjælpemidler med enkelte undtagelser. Braille Lite er ikke nævnt som en af disse undtagelser.

Amtskommunen spurgte Socialministeriet, hvorvidt Amtskommunen var forpligtet til at yde støtte til "ikke-almindelige" batterier, og hvad der i givet fald forstås derved. Amtskommunen henviste til § 5, stk. 2 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 om ydelse af forbrugsgoder og hjælpemidler efter servicelovens §§ 97 og 98, hvor det fremgår, at der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet. Af kap. 6.1, pkt. 33 i den tilhørende vejledning fremgår det, at sådanne udgifter bl.a. er udgifter til "almindelige batterier".

Socialministeriet henviste til vejledningen om støtte til hjælpemidler, biler, boligindretning mv, pkt. 33., og anførte, at hovedreglen er, at udgifter, der følger af brug af hjælpemidlet, fx. til drift o.lign. afholdes af brugeren selv. Undtagelserne fra hovedreglen er batterier til høreapparater, akkumulatorer til elkørestole og hjælp til udskiftning af dæk og slanger til kørestole udover een årlig udskiftning. Det anførtes, at udgangspunktet er, at der ikke ydes hjælp til almindelige driftsudgifter, herunder almindelige batterier. Spørgsmålet om batterier til en Braille Lite, havde ikke tidligere været forelagt Ministeriet, som henviste til at spørgsmålet var bedst egnet til at blive afgjort af ankemyndighederne.

Det fremgik af sagen, at amtskommunen betragtede en Braille Lite som et informationsteknologisk hjælpemiddel, idet der er forstærker med stemme således, at maskinen både har skrift- og talefunktion. Derved er den mere avanceret end en Braille, der bedst kunne beskrives som en skrivemaskine til punktskrift.

Ansøgeren anførte i sin klage over amtskommunens afslag, at udgiften nødvendigvis skulle betales af det offentlige, idet en Braille Lite næsten var en livsnødvendighed for at få hverdagen til at fungere med et ordentligt indhold.

Dansk Blindesamfund fremkom med yderligere bemærkninger til sagen. Det fremgik bl.a. heraf, at ansøgeren i 1996 blev bevilget en Braille Lite, jf. bistandslovens § 58. En Braille Lite er en bærbar elektronisk enhed, der er udviklet specielt til blinde. Den indeholder mulighed for at læse, skrive, redigere og manøvrere i tekster via det indbyggende punktdisplay eller den indbyggede taleenhed og er et væsentligt kommunikationshjælpemiddel for en helt blind. Der var for Dansk Blindesamfund ingen tvivl om, at en Braille Lite efter nugældende lovgivning er et hjælpemiddel, der skulle bevilges efter servicelovens § 97, stk. 2, nr. 4.

Dansk Blindesamfund fandt ikke, at amtskommunens afgørelse var korrekt. Det anerkendtes, at behovet for udskiftning af batteripakken opstår i forbindelse med brug af apparaturet. Dansk Blindesamfund mente det følger af pkt. 33 i vejledningen, at der med formuleringen "drift, rengøring eller vedligeholdelse" tænkes på almindelige batterier, der bl.a. kan indkøbes i dagligvarebutikker og som brugeren selv kunne udskifte. Udskiftningen af batteripakken på en Braille Lite skal foretages af fagmænd og en sådan udskiftning er en bekostelig affære til 1.062 kr. inkl. moms. Som sådan må den betragtes som en ekstraordinær driftsudgift, hvorfor udgiften skulle dækkes af Amtskommunen.

Nævnet fandt, at der var grundlag for at ændre amtskommunens afgørelse. Nævnet fandt ansøgeren berettiget til hjælp til udgiften til udskiftning af batteripakke til sin Braille Lite.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at den omhandlede batteripakke - henset til karakteren heraf - ikke kunne anses for en almindelig driftsudgift. Nævnet lagde til grund, at batteripakken til en Braille Lite skulle udskiftes af en fagmand, og at prisen på en batteripakke var væsentlig højere end prisen på almindelige batterier. Nævnet bemærkede desuden, at ansøgeren ikke - som forudsat i vejledningens pkt. 33 - inden eller ved bevillingen af Braille Lite var blevet orienteret om, at der ville påløbe udgifter samt deres forventede størrelse.

I amtskommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at amtskommunen anså sagen for principiel i forbindelse med den amtskommunale forpligtelse til dækning af driftsudgifter til bevilgede hjælpemidler. En afgørelse ville endvidere medvirke til en klarere definition af begrebet "almindelige" batterier.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der er hjemmel til at pålægge en amtskommune, at afholde udgiften til batteripakke til en Braille Lite efter servicelovens § 97, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 4 og stk. 5, nr 2 sammenholdt med Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 om ydelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter servicelovens §§ 97 og 98.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til hjælp til udskiftning af batteripakke til en Braille Lite efter servicelovens § 97, jf. § 5 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 123 af 19. februar 1998 om ydelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter servicelovens §§ 97 og 98.

Ankestyrelsen fandt, at der var tale om en driftsudgift, hvortil der ikke ydes støtte, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2, jf. stk. 3-4.

Ankestyrelsen fandt, at bekendtgørelsens § 5 må anses for udtømmende i forhold til hvilke driftsudgifter, der kan ydes hjælp til.

Ankestyrelsen lagde vægt på ordlyden af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 2, hvorefter der ikke ydes hjælp til udgifter, som følger af brug af hjælpemidlet, f.eks. til drift, rengøring eller vedligeholdelse, jf. dog stk. 3-4. Udgift til batteripakken fandtes at være udgifter som følger af brug af hjælpemidlet. Ankestyrelsen lagde desuden vægt på, at der i stk. 3 og 4 er nævnt driftsudgifter, der undtagelsesvis kan ydes hjælp til. Batterier til en Braille Lite er ikke omfattet af undtagelserne.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Ankestyrelsen traf samtidig afgørelse om, at ansøgeren ikke skulle tilbagebetale den hjælp, han var bevilget til batterier i henhold til nævnets afgørelse af 25. januar 2000.